

Phần 5

Chương 21

“Anh Trương.”

Ninh Tây ở nhà nghỉ của tổ phim cấp cho các diễn viên, bấm gọi cho Trương Thanh Vân.

“Đã tra ra được người đứng sau chuyện của em chưa?”

“Loại thủ đoạn này không giống như là công ty lớn gây nên, càng giống là người có thù oán cá nhân gây nên.”

Trương Thanh Vân nhìn lại tài liệu liên quan gần đây với Ninh Tây.

“Anh có hoài nghi vài đối tượng.”

Nghe Trương Thanh Vân đọc xong danh sách, Ninh Tây hơi cong môi một cái:

“Em đại khái đoán được là ai.”

“Em định làm gì?”

Trương Thanh Vân nghe giọng nói của Ninh Tây, tựa hồ cũng không tính đem việc này nhẹ nhàng để xuống.

“Có qua có lại mới toại lòng nhau.”

Ninh Tây vẽ mặt tươi cười.

“Nói lẽ phép chính là ưu điểm lớn nhất của em.”

“Cho tới bây giờ chưa thấy qua có người khen bản thân như vậy.”

Trương Thanh Vân cũng không có ý định để chuyện tình như vậy bỏ qua, nếu không trong giới lại cho là công ty Cửu Cát dễ bị khi dễ.

“Bất quá, anh cũng hết sức đồng ý với em, chúng ta cũng không phải quân tử, cũng không phải là người phúc hậu.”

“Đúng rồi, cảm ơn anh cùng công ty giúp em đem chuyện này chìm xuống”.

Ninh Tây cười cười.

“Dem chuyện này phí không ít tiền đi?”

Đầu bên kia điện thoại trầm mặc một lát.

“Ninh Tây, chuyện này không phải do công ty chìm xuống.”

Ninh Tây trên mặt ngưng lại nét vui vẻ:

“Vậy là ai?”

“Anh bây giờ còn không biết.”

Trương Thanh Vân cho rằng Ninh Tây biết rõ việc này, nhưng là nghe giọng điệu này của cô, đối việc này có lẽ hoàn toàn không biết gì, vì để tránh cho Ninh Tây lo lắng, hắn nói giỡn.

“Có lẽ là người giàu có nào đó hâm mộ em.”

“Cái người giàu có nào đó làm như vậy cũng quá hào phóng đi.”

Ninh Tây cười cười, sau khi cúp điện thoại, suy nghĩ thật lâu cũng không nghĩ ra nguyên do.

“Những công ty khác đều không có đứng ra động thủ, cô xúc động chạy đi đối phó với Ninh Tây, hiện tại lại biết hồi hận?”

Người đại diện của Chu Mạt Ly biết được trên internet chuyện của Ninh Tây đã chìm xuống, đã nhận ra không ổn. Về sau hắn gọi điện thoại đi hỏi công ty báo mạng có quan hệ hợp tác cùng, nào biết đối phương chú ý gì đó mà tỏ ra hết sức kiêng kỵ.

Bất kể làm nghề gì, đều chú ý đạo đức nghề nghiệp, nhận tiền sẽ phải làm việc, công ty báo mạng cũng giống như thế. Nếu như nhận tiền lại đổi ý, đó chính là tự đập chân mình. Nhưng lần này hết lần này tới lần khác lại từ chối, bình thường cùng bọn họ hợp tác lâu dài nhưng lần này lại đem tiền trả lại.

Sau khi cúp điện thoại, là hắn biết chuyện này hồng bét, người mới Ninh Tây này nhìn như đơn thuần vô hại, chỉ sợ sau lưng có người che chở, hơn nữa người sau lưng thân phận còn không thấp, nếu không công ty báo mạng cũng không dễ dàng làm ra chuyện như vậy.

“Lúc trước tôi nhằm vào Ninh Tây, công ty cùng anh cũng là ngầm đồng ý, hiện tại xảy ra chuyện liên hướng trên đầu tôi đổ lỗi, dựa vào cái gì?”

Bị người đại diện phê bình một trận, từ trước đến nay tính tình Chu Mạt Ly vốn không tốt lập tức giận tái mặt,

“Hơn nữa, sau lưng Ninh Tây có người hay không còn khó nói.”

Nếu quả thật có đại nhân vật ủng hộ, Ninh Tây lúc này như thế nào vào nghề mà một nhân vật chính cũng không được diễn, phần diễn nặng nhất cũng chỉ là nhân vật nữ phụ thứ 2 trong Yên Hòa Lưu Hà, hơn nữa lại là do công ty Cửu Cát sản xuất.

Hán Thời Vân Nguyệt Ninh Tây bên trong cũng chỉ diễn vai con gái của Hán Vũ đế, ở Lòng đã yêu em bên trong diễn vai quá đáng thương, tổng cộng cũng không có vài cảnh.

Trong giới này nếu nghệ sĩ có đại nhân vật nâng đỡ, chắc chắn sẽ vì nghệ sĩ đó chế tạo kịch bản, sau đó tạo thế tuyên truyền, một bộ phim không được thì làm hai bộ, không có thiên phú thì cũng làm người xem quen mặt, như Ninh Tây như vậy, cũng khó đoán.

“Mặc kệ cô ta có phải có người nâng hay không, nhưng cô ta cùng mấy người nghệ sĩ lớn nhất định có giao thiệp, cô về sau thu liễm chút ít.”

Người đại diện thở dài, “Người tính cách này sớm nên sửa lại.”

Chu Mạt Ly hừ một tiếng, không nói tiếp.

Người đại diện thấy bộ dạng không hợp tác này của cô ta, trong lòng có chút ít không kiên nhẫn.

Trên mạng truyền tin Ninh Tây tham dự Đàm Hải tiên ký, nhưng bởi vì Ninh Tây cùng Trương Thanh Vân không trả lời tin tức này, cho nên qua vài ngày sau, trừ người hâm mộ của Ninh Tây, bạn bè trên mạng cũng quên vụ này ở sau đầu.

Tin tức đổi mới quá nhanh, phần lớn người xem náo nhiệt liền quên.

Đàm Hải tiên ký quay phim chuẩn bị kết thúc, ngày này đúng lúc quay cảnh Ninh Tây cùng Chu Mạt Ly đánh nhau, chỉ đạo võ thuật vì cảnh quay hiệu quả, cho nên ở bên cạnh chỉ dạy cho hai người động tác đánh nhau.

“Đạo diễn đối với trận đánh nhau của hai người rất coi trọng.”

Chỉ đạo võ thuật cho hai người giảng giải mấu chốt một lần, “Nếu như làm không được, tổ phim sẽ tìm người đóng thế thân.”

Ninh Tây cùng Chu Mạt Ly gật đầu, hai bên nhìn nhau không nói gì.

“Vậy hai người tập luyện trước một lần, tôi xem một chút có cái gì không lưu loát.”

Chỉ đạo lui về phía sau hai bước, đem không gian để lại cho hai người.

“Vũ Hàm tỷ, em xem hai người rất rất bình thường a.”

Trợ lý của Tôn Vũ Hàm bên tai nhỏ giọng nói, “Nhìn không ra là lạ ở chỗ nào.”

Tôn Vũ Hàm lật một trang kịch bản, ánh mắt lại rơi trên hai người đang luyện tập đánh nhau, trực giác nói cho cô biết, Ninh Tây không giống như là bầm bụng bầm dạ tùy ý để người khác bắt nạt.

“A! Ninh Tây, cô có ý gì?”

Chu Mạt Ly che lấy mặt bị đánh đau, nổi giận đùng đùng nhìn Ninh Tây:

“Cô là không phải cố ý?”

“Chu tỷ, thực xin lỗi, em thực...”

Ninh Tây nhặt kiếm lên, mặt mũi tràn đầy bất an cùng kinh hoảng tiến đến trước mặt Chu Mạt Ly

“Chị không sao chứ?”

“Cô cút ngay cho tôi!”

Chu Mạt Ly vung một cái tát, Ninh Tây khéo léo tránh khỏi, nhưng góc độ người đến xem, chính là Chu Mạt Ly đánh Ninh Tây một cái tát.

“Cô khi tập luyện, thời điểm làm việc đầu óc cũng không có?!”

Chu Mạt Ly một bụng con tức, thấy mình tát hẫng, trong lòng lại thêm tức, lúc này muốn đuổi theo đánh lần nữa, nhưng người chỉ đạo võ thuật tay mắt lanh lẹ đem hai người tách rời ra.

Chỉ đạo võ thuật cảm giác tình cảnh có chút lúng túng, hai nữ nghệ sĩ xảy ra tranh chấp, hấn không ngăn cản cũng không thích hợp, nhưng bây giờ như vậy, hấn lại bị kẹp ở giữa, cũng không nên nói cái gì.

“Đàn ông mấy người chỉ thích che chở cho mấy cô gái yếu đuối giả vờ vô tội, hôm nay việc này cô ta phải cùng tôi nói rõ ràng!”

Chu Mạt Ly gặp chỉ đạo võ thuật đem mình cản trở, lập tức cảm thấy đối phương giúp Ninh Tây.

“Lục lão sư, việc này ông không nên quản, ông đừng nhúng tay.”

“Chị Chu, lời này của chị là có ý gì?!”

Ninh Tây mang vẻ tức giận, tựa hồ không thể nhịn được nữa.

Lục Nhậm gia thiếu chút nữa một búng máu phun, trong nhà hấn có vợ, có con trai, con có thể tùy tiện ăn, lời nói lại không thể nói lung tung. Nghệ sĩ trong lúc tập luyện, không cẩn thận đụng phải đối phương là chuyện rất bình thường. Vừa rồi việc này là tròng ngoài ý muốn, Ninh Tây cũng lập tức nói xin lỗi, Chu Mạt Ly đánh người một cái tát không đủ, còn phải đánh lại, quay đầu còn vu oan hấn cùng Ninh Tây không minh bạch?

“Chuyện gì xảy ra, mấy người ở đây âm ỉ cái gì?”

Tổ phim lớn như vậy, Chu Mạt Ly cãi vã, đưa tới không ít người chú ý, Tiền Từ Hải làm đạo diễn, không thể không đến xem một chút, nào biết vừa đi gần, liền nghe được Chu Mạt Ly rống Lục Nhậm gia những lời không hay.

Lục Nhậm gia là nhân viên làm việc phía sau màn hình, ở trong mắt người thường, không có danh tiếng gì, nhưng là ở trong vòng luẩn quẩn lại là số một số hai lão sư chỉ đạo võ thuật, hiện tại bị Chu Mạt Ly nói như vậy, Lục Nhậm gia không để ý, hấn làm đạo diễn cũng không thể làm như cái gì đều không phát sinh.

“Lục lão sư, thẹn thùng, nghệ sĩ trẻ tuổi không hiểu chuyện, khiến ông rước lấy phiền phức.”

Trợ lý đạo diễn gặp tình huống không đúng, hướng Lục Nhậm gia xin lỗi.

“Thật sự là thực xin lỗi.”

“Người trẻ tuổi tính cách xúc động hết sức bình thường, chỉ là trong vòng giải trí, từ trước đến nay chú ý khuyên người phải có lòng khoan dung, tùy tùy

tiện tiện động thủ đánh người còn làm loạn giới nước bản cho người khác là không được. Tôi cùng vợ vài chục năm phu thê, cũng không dám nhận cái chụp mũ này.”

Lục Nhậm gia ha ha cười một tiếng, tỏ ra vô cùng khoan dung, nhưng trợ lý đạo diễn trong lòng rất rõ ràng, đối phương chẳng qua cho chút mặt mũi, trên thực tế những lời của Chu Mạt Ly đã làm Lục Nhậm gia nổi giận.

Người đại diện của Chu Mạt Ly cũng chạy tới, không ngừng hướng Lục Nhậm gia cúi người xin lỗi, việc này Lục Nhậm gia không truy cứu, nếu truy cứu tiếp, cũng không phải là một câu “Bởi vì Chu Mạt Ly không hiểu chuyện” có thể giải quyết.

Có nữ nghệ sĩ nào bởi vì không hiểu chuyện lại có thể theo người động thủ, còn làm loạn giới nước bản cho người ta? Lục Nhậm gia là trong giới nghệ sĩ nổi danh là tình cảm vợ chồng năm như một ngày. Chu Mạt Ly hết lần này tới lần khác muốn nói hấn thích Ninh Tây, còn mắng Ninh Tây là giả tạo, lời này thật sự là quá ác tâm.

Chuyện này nếu không xử lý tốt, không chỉ Chu Mạt Ly có ảnh hưởng, ngay cả công ty nghệ sĩ của bọn họ cũng phải chịu mặt trái ảnh hưởng. Ngắc đầu lại xem về mặt cảm giận bất bình Chu Mạt Ly, hấn hận không thể tìm khối vải che mặt cô ta.

Tiền Từ Hải không hiểu rõ tình hình, nghe Lục Nhậm nói những lời này, nói với nhân viên làm việc: “Đem đoạn phim quay cảnh vừa rồi ra đây, xem một chút đến tột cùng là thế nào.”

Rất nhanh có người đem đến cuốn video. Ngay từ đầu Ninh Tây cùng Chu Mạt Ly đang tập luyện đánh động tác võ, về sau kiểm trong tay Chu Mạt Ly không ổn, Ninh Tây đánh tới liền đánh đến trên mặt Chu Mạt Ly.

Tiền Từ Hải chứng kiến Ninh Tây nhặt kiếm lên hướng Chu Mạt Ly xin lỗi, mà Chu Mạt Ly lại đánh Ninh Tây một cái tát, sắc mặt có chút ít không tốt lắm, khi hấn xem hết cả đoạn video, cả khuôn mặt đều chìm xuống.

Xem hết đoạn video này, đều cảm thấy Chu Mạt Ly bắt nạt người, quay đầu lại còn có vẻ tức giận, vẫn còn cường chế đè nặng Ninh Tây, đều cảm thấy Ninh Tây này có chút xúi quẩy, mấy ngày hôm trước bị người trên mạng bôi đen, lúc này ở tổ phim lại gặp được cực phẩm.

“Thợ trang điểm mang Ninh Tây đi trang điểm lại.”

Tiền Từ Hải biết rõ việc này là Ninh Tây bị ủy khuất, cho nên mắt nhìn Chu Mạt Ly, cũng không có nói cái khác, quay đầu cùng chỉ đạo võ thuật Lục Nhậm gia rời đi, coi như trò khôi hài đã biến mất không dấu vết.

Chỉ có người đại diện của Chu Mạt Ly ở trong lòng âm thầm kêu khổ, lần này thực muốn chết.

Chương 22

Làm người làm việc xúc động, về sau mới biết cái gì gọi là sợ.

Chờ đạo diễn Tiền cùng một nhóm người rời đi, Chu Mạt Ly mới dần dần tỉnh táo lại, chính mình vừa rồi làm cái gì. Quay đầu xem xung quanh những người khác, những người này mặc dù ngoài mặt không có nhìn cô, nhưng cô biết rõ, trong lòng mỗi người ở đây đều đang cười nhạo cô, cười cô làm việc không có đầu óc.

Nhưng nếu như không phải là con tiện nhân Ninh Tây kia nhìn như xin lỗi kì thực là ánh mắt khiêu khích, cô như thế nào lại làm ra chuyện như vậy?

Không có ai biết vừa rồi khi Ninh Tây cúi đầu nhặt đạo cụ kiểm vở mặt lúc đó “Tôi chính là không cẩn thận đánh tới cô, cô có thể làm gì tôi?” bộ dáng, thật sự là rất đáng hận.

Cô tiến vào giới giải trí đã nhiều năm, còn chưa từng bị một người mới khiêu khích như vậy, Ninh Tây thật sự là khinh người quá đáng.

Đã thật lâu cô không cảm nhận được loại bị người đồ, rõ ràng là đối phương sinh sự trước, nhưng là cô lại hết đường chối cãi, thậm chí ở trong mắt người khác, cô mới là không phân biệt được đúng sai bắt nạt hậu bối.

Con tiện nhân kia! Tiện nhân!

Nội tâm Chu Mạt Ly đã đem hết thảy những từ thô tục có thể nghĩ đến để mắng Ninh Tây.

Sáng sớm hôm sau, tổ phim bên cùng với biên kịch sửa chữa kịch bản, vốn là Ninh Tây cùng Chu Mạt Ly đánh nhau, đổi thành Ninh Tây cùng một nhân vật phản diện đánh nhau, hơn nữa Ninh Tây cùng nhân vật phản diện này phân diễn có chỗ tăng thêm, phần diễn của Chu Mạt Ly bị chặt mất không ít.

Người tổ phim cũng biết, đây là Tiền đạo diễn đối với hành vi của Chu Mạt Ly đã đưa ra lời cảnh cáo, cũng là đối với Lục Nhậm gia, Ninh Tây một cái công đạo, nếu không việc này không dễ dàng như vậy bỏ qua.

“Dựa vào cái gì, rõ ràng là cô ta khiêu khích trước, tại sao phải xóa phần diễn của tôi?!”

Chu Mạt Ly tức giận đến mức ở trong phòng nghỉ đập đồ, người đại diện của cô đứng ở một bên xem cô ta nổi điên, đợi cô phát tiết xong, mới mở miệng dạy dỗ.

“Cô liệu mà cầu nguyện không có người chụp được đoạn màn ảnh này, nếu không cô sẽ chờ bị công ty ẩn giấu đi.”

“Ngay cả anh cũng như vậy?”

Chu Mạt Ly không dám tin nhìn người đại diện.

Người đại diện chợt cảm thấy vô lực:

“Mạt Ly, đừng có tìm đường chết, nếu không tôi cũng không giúp được cô.”

Chu Mạt Ly há to miệng, vừa ủy khuất lại ghen khuất, nhưng lại không biết nên nói cái gì cho phải, một ngụm khí không tốt cũng chẳng xấu, ghen đến mức khó chịu.

Ra khỏi phòng đóng sầm cửa, mới vừa đi ra vài bước, liền gặp Ninh Tây đi tới bên này. Cừu nhân gặp nhau, hết sức đỏ mắt, Chu Mạt Ly oán hận trừng mắt với Ninh Tây, mới vừa muốn mở miệng, bên cạnh có gian phòng cửa mở ra, nhân viên tổ phim đi ra, cô chỉ có thể đem lời nuốt xuống.

Nhân viên công tác biết rõ Chu Mạt Ly ở tổ phim bắt nạt Ninh Tây, cho nên tiến đến thang máy, còn quay đầu nhìn Chu Mạt Ly vài lần.

“Cô cuối cùng vừa lòng đẹp ý?”

Chu Mạt Ly đi đến trước mặt Ninh Tây, nghiêng răng nghiêng lợi nói ra mấy chữ này.

“Chu tử, lời nói của chị là có ý gì?”

Ninh Tây cười tủm tỉm lui về phía sau một bước, đột nhiên thoáng tăng cao thanh âm nói.

“Chu tử, chị hiểu làm rồi, em lúc ấy cùng chị cùng luyện tập, làm sao có thể lén lút chụp video.”

Hai người cách đó không xa mở cửa phòng ra, người làm phim cùng người giám chế đi ra. Người làm phim nghe được Chu Mạt Ly tìm Ninh Tây muốn lấy video, trong lòng có chút tò mò, bất quá vì để tránh cho người khác nói tán gẫu, hẳn chỉ đối với hai nữ nghệ sĩ gật đầu, sau đó mang theo giám chế tiến vào thang máy.

Chờ cửa thang máy đóng kín, người làm phim mới nói cùng giám chế:

“Vừa rồi hai nữ diễn viên kia có chuyện gì xảy ra?”

Một người khí thế hung hăng, một người ôn hòa bất đắc dĩ, không cần nhìn có thể đoán được hơn phân nửa.

Người giám chế cũng không nghĩ đến ông chủ vừa đến thăm dò liền gặp được loại chuyện như vậy, đem sự tình tiên nói một lần, sau đó nói.

“Chu Mạt Ly này diễn cũng tốt, chính là tính tình hơi lớn.”

Người làm phim nghe vậy nhíu nhíu mày, không nói thêm cái gì:

“Ngày hôm qua Thường thị tổng tài cùng tôi nói điện thoại, nói đối với bộ phim này hết sức cảm thấy hứng thú, dự định thêm vào đầu tư.”

Giám chế sững sờ một cái:

“Thường thị nhiều tài sản như vậy, còn để ý khối bánh ngọt nhỏ này?”

“Hiện tại trong nước chúng ta nghiệp giải trí càng ngày càng phát đạt, rồi cũng biến thành bánh bao thơm.”

Người làm phim cười cười:

“Vị này mở miệng, tôi đương nhiên vui vẻ cùng hấn hợp tác. Bộ phim này đầu tư lớn như vậy, tôi không chỉ tìm được người cùng tôi nhận gánh, còn cho Thường Thời Quy một cái nhân tình, coi như là một mũi tên hạ hai chim.”

Hấn sớm liền nghĩ Thường Thời Quy đầu tư vào vòng này, chỉ tiếc không có cơ hội, hiện tại cơ hội đã đưa đến trước bọn họ, hấn nếu như không bắt lấy, liền là người ngu.

Chu Mạt Ly cảm giác ngực mình mơ hồ đau, đó là vì bị Ninh Tây làm cho tức giận, ai nghĩ đến cô gái này bên ngoài xinh đẹp vô hại, thủ đoạn nhỏ như thế mà lại nhiều?!

Vừa rồi chính là người làm phim, cô ta cố ý nói cái gì mà video, nhất định sẽ dẫn tới người làm phim tò mò, sau đó liền nghe ngóng...

Nghĩ đến đằng sau có khả năng chuyện gì xảy ra, cô nhìn Ninh Tây cười cười vẻ mặt vô hại, một hồi lâu mới nói:

“Cô...”

“Chu tỷ.”

Ninh Tây đi đến trước mặt Chu Mạt Ly, giống như cười mà như không cười nhỏ giọng nói.

“Nếu chị có thể thuê người ta giới nước bản cho em, em cũng vậy có thể đáp lễ chị. Chị đại khái không biết rõ, em chính là không bao giờ để bản thân phải thiệt thòi.”

Chu Mạt Ly ngực nhảy dựng, cô ta quả nhiên biết rõ!

Cho nên chuyện vừa xảy ra, căn bản không phải là hiểu lầm cùng ngoài ý muốn, mà là Ninh Tây cố ý chọc giận cô?

Nghĩ đến mình bởi vì chuyện ngày tranh chấp mà bị cắt giảm phần diễn, còn khiến cho Tiền đạo diễn đối với cô có ấn tượng xấu, cô đã cảm thấy trước mắt từng đợt biến thành màu đen.

Xem bộ dạng sụp đổ của đối phương, Ninh Tây cười tủm tủm lui về phía sau một bước:

“Chu tỷ nghỉ ngơi thật tốt, em đi quay phim.”

Chu Mạt Ly bị bộ dáng của Ninh Tây chọc giận, đến mặt đều vắn vẹo, giọng cảm hận mắng:

“Tiện nhân.”

Phó đạo diễn cùng trợ lý đạo diễn lúc ra cửa, đúng lúc nghe được Chu Mạt Ly mắng chửi người, hai người mắt nhìn Ninh Tây vừa tới, lập tức hiểu chuyện gì xảy ra.

“Luu đạo diễn, Dương phụ tá.”

Ninh Tây nhìn thấy hai người đi tới, đem cửa thang máy đóng lại, hướng về hai người cười cười.

“Tây Tây, cảm ơn.”

Dương phụ tá hướng về Ninh Tây nói cảm ơn, sau đó cùng phó đạo diễn đi vào thang máy.

“Như vậy bớt chuyện, liền chớ khách khí.”

Luu phó đạo diễn cùng Dương phụ tá xem Ninh Tây cười đến vẻ mặt ôn hòa, nhìn không được cùng nhau ở trong lòng thở dài, một diễn viên tốt như vậy, như thế nào lại luôn là gặp được cực phẩm như vậy?

Xem đến thật sự là người tốt quá khiến người ta ghen ghét.

“Đúng rồi, hai người có nghe nói tin tức không?”

Dương phụ tá vẻ mặt thần bí nói, “Bộ phim này của chúng ta, thêm một người đầu tư, vị này lai lịch cũng không nhỏ.”

“Lai lịch gì?” Luu phó đạo diễn hiếu kỳ hỏi.

“Thường thị đại BOSS.”

Dương phụ tá vẻ mặt đặc ý.

“Vị này chính là lần đầu tiên đầu tư điện ảnh, liền nhắm vào Tiên đạo diễn.”

Hắn vênh lên ngón tay cái.

Ninh Tây xem không giống như Dương phụ tá nói láo, trong lòng có chút kinh ngạc, Thường Thời Quy muốn đầu tư bộ phim này?

“Chúng ta phim cũng đã quay hơn phân nửa, như thế nào hiện tại mới quyết định đầu tư.”

Luu phó đạo diễn suy nghĩ hồi lâu, tìm được một từ khách khí hình dung

“Thường tiên sinh thật sự là không giống bình thường.”

“Có tiền tùy hứng quá.”

Dương phụ tá nhún vai.

Trước giờ người làm phim hôm nay tới tìm Tiên đạo diễn, cười đến mặt mũi tràn đầy nở hoa, có thể thấy được vị đại nhân vật này đầu tư, đối với hắn mà nói là chuyện đại hỉ sự.

Đối với bọn họ là người bình thường, những người này đều là không thể đắc tội.

Thường Thời Quy là tư nhân, cùng công ty nội bộ làm phim không có quan hệ, cho nên khi Thường thị biết được Thường Thời Quy rảnh rồi nhàm chán, chạy tới đầu tư phim giải trí, vừa ngoài ý muốn lại hiệu kỳ.

Nhất là cô của Thường Thời Quy nghe nói tin tức này, liền vội vã chạy tới phòng Tổng tài hỏi thăm, nào biết chuyện này chụp hụt, Thường Thời Quy căn bản không ở phòng làm việc.

Bà hỏi thăm vài người trợ lý tổng tài, nào biết những người này nguyên một đám miệng so với võ trai còn im hơn, cái gì đều không nói cho bà biết hành tung của Thường Thời Quy.

Biết rõ những người này từ trước đến nay chỉ nghe lời Thường Thời Quy, bà đành phải bắt đắc dĩ rời đi. Kể từ khi anh trai bà rời công ty, bà ở Thường thị bên trong lời nói càng không có trọng lượng.

“Thường tiên sinh, bên này chính là nơi quay phim.”

Giám chế mắt nhìn bốn phía, có chút ít áy náy cười nói:

“Bởi vì là vùng ngoại ô, hoàn cảnh có chút đơn sơ, xin anh tha thứ.”

“Tổ nhân viên làm việc bình thường đều ở chỗ nào?”

Thường Thời Quy mắt nhìn bốn phía, tối hôm qua xuống một trận mưa, toàn bộ giữa rừng núi mây mù, nhìn vẫn như tiên cảnh.

Vùng núi không khí mặc dù trong sạch, nhưng đường lại lầy lội khó đi, Thường Thời Quy cùng trợ lý chỉ đi vài bước, giày đã dính đầy bùn đất.

Giám chế xem Thường Thời Quy giày da cao cấp sáng loáng giờ dính bùn lên, cảm giác có chút lúng túng cùng chột dạ, cảm giác, cảm thấy nhân vật như Thường Thời Quy dưới chân là bùn đất, hẳn có loại cảm giác mang tội.

“Gần đây có khách sạn, người tổ phim phần lớn đều ở khách sạn này.”

Giám chế chỉ chỉ phía trước.

“Cảnh diễn cơ bản cũng đã quay hết, chỉ cần hậu kì chỉnh sửa một chút nữa là được, hiện tại tổ phim chỉ còn lại một chút đoạn diễn ngoại cảnh.”

Chủ yếu bởi vì Tiên đạo diễn đối với cảnh diễn ngoại cảnh yêu cầu cao, cảnh sắc phải đẹp, ý cảnh chân thực. Vì lấy cảnh sân bãi thích hợp, tổ phim chọn lấy không ít địa phương, mới chọn trúng nơi này.

“Ân.”

Thường Thời Quy bước chân ngừng lại, ánh mắt không nhúc nhích đã rơi vào phía trước.

Giám chế thuận theo ánh mắt nhìn sang, chỉ chỉ diễn viên treo ngược trên cao:

“Đây là người được tổ phim khá coi trọng, diễn rất có linh khí, hơn nữa còn có thể chịu được cực khổ, rất ra dáng diễn viên chuyên nghiệp.”

“Cái này có bảo đảm an toàn?”

Thường Thời Quy nói xong câu này, giơ chân lên liền hướng phía trước đi đến.

Nghe được câu này, giám chế vội nói:

“Mỗi người nghệ sĩ đều được tổ phim mua bảo hiểm, quay phim cảnh nguy hiểm, còn có thầy thuốc cùng y tá đi theo, phương diện an toàn sẽ không có vấn đề gì.”

Thường Thời Quy xem ở cáp treo trên cao rung qua lắc lại một nữ nghệ sĩ, ngay cả tâm đều đi theo lung lay đứng lên.

Ninh Tây...

Chương 23

Giám chế gặp Thường Thời Quy nhìn chằm chằm cáp treo, mắt cũng không chớp, cho là hấn hiếu kỳ, lại bắt đầu giải thích cho hấn cáp treo như thế nào, như thế nào hình ảnh mới có mỹ cảm, nhưng là chờ hấn nói nửa ngày, cũng không thấy Thường Thời Quy phản ứng.

Không hổ là người đàn ông thành công kiểu mẫu, tâm tình phân không để lộ ra ngoài, sâu không lường được.

Ở tổ phim nán lại lâu, trong đầu của hấn thoáng hiện các loại nội dung hình ảnh cầu huyết mà nhân vật là tông tài trước mắt đây.

“Treo ngược cáp treo có khả năng phát sinh vấn đề?”

Thường Thời Quy đi đến gần đạo diễn thì đứng lại, ngửa đầu xem hai người nghệ sĩ đánh nhau, nhiều camera đồng thời quay bọn họ, bốn phía nhân viên làm việc vây quanh, toàn bộ tình cảnh nhìn có chút ít lộn xộn.

“Chuyện như vậy ít nhiều gì cũng có xảy ra”.

Giám chế nói hết sức hàm súc, “Nhưng tổ phim chúng tôi có người làm có kinh nghiệm, sẽ không xuất hiện quá chuyện ngoài ý muốn quá lớn.”

Hấn này mới dứt lời, liền gặp cảnh cáp treo đang treo cao diễn viên bởi vì di chuyển, độ mạnh yếu không nắm giữ tốt, sau lưng đụng đến máy quay trên kệ, phịch một tiếng.

Giám chế há to miệng, cảm giác mặt mình ba trăm sáu mươi độ không góc chết đều tái xanh.

Ninh Tây đụng vào đồ, chỉ cảm thấy đầu óc ong một cái, còn không kịp phản ứng, người đã té ngã trên đất.

Cô giống như nghe được tiếng thét chói tai của Tiểu Dương, còn nhân viên làm việc hướng bên này chạy đến. Đây không phải là trọng điểm, trọng điểm là trái tim của cô tựa hồ ngừng vài cái, thở gấp lấy không khí.

“Trước đừng động đến cô ấy, đừng động.”

Thầy thuốc cản Tiểu Dương tiến lên đỡ Ninh Tây, sau đó bước nhanh ngồi xổm xuống trước mặt Ninh Tây, thấy đồng tử của cô bình thường, hơn nữa không có hiện tượng bị sốc.

“Cô có khỏe không?”

Ninh Tây chống tay ngồi dậy, vừa động cảm giác sau lưng mình đau rát, hít một hơi khí lạnh.

Tiểu Dương bị hù dọa hóc mắt đỏ lên, thấy Ninh Tây thực không có bị gì nặng, đem Ninh Tây từ trên mặt đất đỡ lên, người điều chỉnh cáp treo đến cõi bỏ dây thừng cho cô, sau đó còn nói lời xin lỗi.

“Không có việc gì, không có việc gì, đây chỉ là ngoài ý muốn.”

Ninh Tây nhìn về người điều chỉnh cáp treo cười cười, sau đó liền được mọi người đỡ đến trên ghế ngồi xuống.

“Tiểu Ninh, không có sao chứ?”

Tiền Từ Hải đi tới, trên mặt lo lắng.

“Thân thể thì không thể nói giỡn.”

Ninh Tây hết lần này đến lần khác bảo đảm không có việc gì, Tiền Từ Hải mới nói:

“Vây nghỉ ngơi trước một chút, chờ quay cảnh cho diễn viên khác.”

Ông vừa nói xong câu đó, nghe đến truyền đến tiếng nói của giám chế từ phía sau, lông mày không dễ dàng phát giác cau lại.

Làm đạo diễn, ông trong lúc quay phim ít nhiều gì cùng giám chế gặp qua, hiện tại gặp giám chế đến, ông cho rằng đối phương lo lắng Ninh Tây trì hoãn tiến độ, đến gây phiền toái.

Hiển nhiên ông đoán được mở đầu, lại sai đến phần cuối. Giám chế xác thực tìm Ninh Tây, nhưng không phải là vì tìm cô để gây phiền toái.

“Ninh Tây, đây là người đầu tư làm phim Thường tiên sinh.”

“Thường tiên sinh?”

Ninh Tây để cái chén trong tay xuống, chuẩn bị đứng dậy, nhưng lại bị Thường Thời Quy ngăn cản.

“Cô nghỉ ngơi thật tốt.”

Tiếng nói của Thường Thời Quy có chút khàn khàn, hấn nghĩ tiến lên hỏi kỹ cô có phải bị thương hay không, muốn hỏi cô tại sao phải liều mạng như vậy, muốn cho cô đi về nghỉ vài ngày, nhưng tất cả tâm tình cũng chỉ hóa thành một câu bình tĩnh ân cần thăm hỏi.

“Bị thương có nặng không.”

“Cám ơn anh lo lắng, tôi không có việc gì, sẽ không làm trễ nải việc quay phim.”

Ninh Tây gấp rút giải thích.

Ngực từng đợt đau, hấn xem cô cười gằn như khách khí, từ trong cổ họng chen lẫn ra mấy chữ:

“Hết thầy lấy thân người an toàn làm trọng.”

“Thường tiên sinh thật sự là một ông chủ tốt, Ninh Tây còn không mau cám ơn Thường tiên sinh.”

Giám chế ở bên cạnh không thể chờ đợi mà nịnh hót Thường Thời Quy, chỉ hi vọng Thường đại gia cao hứng là tốt rồi.

Bên cạnh nhân viên làm việc vây quanh biết được thân phận của Thường Thời Quy, đều có chút kích động, đây chính là tổng tài tập đoàn Thường thị.

“Tôi cùng Ninh Tây sớm có quen biết, cho nên không cần khách khí như thế.”

Thường Thời Quy cự tuyệt lời nịnh nọt của giám chế, quay đầu đối diện Tiền Từ Hải, “Tiền đạo diễn?”

“Thường tiên sinh khỏe.”

Tiền Từ Hải chủ động cùng Thường Thời Quy nắm tay, nhìn bốn phía một cái, cười nói:

“Không nghĩ tới Thường tiên sinh có thể tới, cho nên chiêu đãi không được tốt, hy vọng ngài bỏ qua.”

“Tiền đạo diễn khách khí, tôi lần đầu tiên đầu tư vào điện ảnh, những thứ khác mặc dù không biết rõ, nhưng tổ phim bình thường quay phim có nhiều vất vả, vẫn có thấy.”

Thường Thời Quy nhìn Ninh Tây bên cạnh, lại nói với Tiền Từ Hải:

“Không nghĩ tới Ninh Tây cũng ở trong tổ phim.”

Tiền Từ Hải cười ha hả gật đầu:

“Ninh Tây ở trong tổ phim biểu hiện rất tốt, nhân viên đều hết sức thích cô ấy.”

Nếu như vài vị đầu tư biết rõ cô cùng Thường Thời Quy có giao tình, chỉ sợ sẽ thích càng thêm thích.

Ninh Tây vẻ mặt hơi phức tạp nhìn Thường Thời Quy một cái, cô rất rõ ràng, Thường Thời Quy cố ý nói những lời này, nhưng thật ra là muốn cho người tổ phim biết rõ, cô không phải không hề bối cảnh, không chỉ là bóng lưng nhân vật mới trong ngành giải trí này.

Bất kể là Thường Thời Quy chỉ là thuận miệng cho cô một cái nhân tình, hay thật lòng muốn giúp cô, cô đều cảm kích trong lòng.

Người càng lớn lên, lại càng phát hiện, bên cạnh có nguyên ý chủ động giúp cho, trở nên càng ngày càng ít, có đôi khi chỉ là một lời nói ấm áp, cũng đủ để người ta lệ rơi đầy mặt.

Đúng lúc này, Thường Thời Quy xoay đầu lại, ánh mắt chống lại ánh mắt của Ninh Tây, ánh mắt hẩn thẫn thúy giống như biển rộng yên tĩnh, Ninh Tây mới phát hiện, Thường Thời Quy vậy mà có thể hấp dẫn người khác chỉ bằng một đôi mắt.

Cô không dời đi ánh mắt của chính mình, chỉ là hướng về đối phương khẽ mỉm cười.

Buổi sáng ánh mặt trời ấm áp và không nóng rực, Thường Thời Quy lại cảm giác mặt mình bị ánh mặt trời phơi nắng nóng lên.

Tiền đạo diễn có tài hoa làm đạo diễn, nhưng đối nhân xử thế cũng không coi là cao thủ, hẩn có thể ngồi cùng Thường Thời Quy trong chóc lát, đã là nể mặt của hẩn. Cho nên thấy Ninh Tây trạng thái ổn định, liền chào hỏi nhóm người, tiếp tục quay cảnh vừa rồi chưa xong.

Giám chế ở một bên hẩn không thể cầm lấy cái cổ hẩn mà lắc, chẳng phải ông quay phim không phải là rất tốt, hiện tại đại lão bản ở đây, ông còn muốn vội vã gọi bằng hữu người ta mang đi quay phim, tình thương ở đâu?

Thường Thời Quy không nghĩ đến Tiền đạo diễn ngay thẳng như thế, hẩn sững sờ chóc lát, sau đó nghiêng đầu đi nhìn Ninh Tây, chỉ cần trên mặt Ninh Tây có một tia không tình nguyện, hẩn sẽ lấy thân phận người đầu tư phim, nói Tiền đạo diễn dừng lại lần quay phim này.

Đáng tiếc Ninh Tây cũng không có phân nửa không tình nguyện, lúc Tiền đạo diễn mở miệng một khắc, cô cũng rất tự giác cởi áo khoác trên người, đi đến cho người điều chỉnh cáp treo treo ngược cô lên cao.

Giám chế ở bên cạnh lúng túng cười nói:

“Đạo diễn cùng diễn viên đều có thể chịu được cực khổ.”

Trừ câu này, hẩn đã không có lời nào có thể nói. Nếu như là tổ phim khác khi có người đầu tư làm phim ở đây, ai mà không nâng kính, còn cái tổ phim của bọn họ...

Nghĩ tới những thứ này là chính mình góp một phần chi ra cũng không thể cùng Tiền Từ Hải cãi cọ, hẩn yên lặng sờ soạng mặt mình một cái, người công tác giám chế cũng thật sốt ruột.

“Không quan hệ.”

Thường Thời Quy đi đến đằng sau đạo diễn ngồi xuống, nhìn bên trong màn hình, thợ trang điểm trang điểm lại cho Ninh Tây, Ninh Tây cùng một nam diễn viên đang nói gì đó, trên người nhìn không ra dấu vết bị thương.

Nhưng một người sồng sờ sờ đụng vào kệ sắt thép, làm sao có thể không bị thương?

Tiền Từ Hải không có tâm tư cùng Thường Thời Quy lôi kéo tình cảm, hẳn thấy hai người diễn viên đã chuẩn bị tốt, liền hô chuẩn bị.

“Chuẩn bị, diễn!”

Nhìn tình cảnh đánh nhau trong màn hình bởi vì chưa có chỉnh sửa qua hậu kỳ, nhìn ra hết sức buồn cười. Nhưng hai người diễn viên trên mặt lại hết sức sinh động, hoàn toàn đắm chìm vào nội dung cảnh diễn.

Thường Thời Quy không hiểu hành động diễn xuất, nhưng theo ý hấn, khi bắt đầu quay phim một khắc, Ninh Tây cả người đều thay đổi, biến thành một tiên nhất không ăn khói lửa nhân gian, xinh đẹp xuất trần, nhìn qua không ai dám dễ dàng khinh thường.

“Ninh Tây nhập diễn rất nhanh.”

Lưu phó đạo diễn đi đến màn hình xem trong chốc lát, sau đó ngữ khí mang theo tán thưởng.

“Chờ bộ phim này chiếu, nàng sẽ phải nổi giận.”

“Linh khí có thừa, lão luyện không đủ.”

Tiền Từ Hải giấu tay, mắt cũng không chớp xem màn hình.

“Tiến vào tổ phim cũng lớn dần không ít, chỉ cần sau này nguyện ý cố gắng, cũng không thiếu không gian trưởng thành.”

Mặc dù còn có khuyết điểm, nhưng là thế hệ mới, diễn viên còn trẻ tuổi, diễn xuất như thế này cũng coi là số một số hai.

Chỉ là lời này Tiền Từ Hải không nói ra, hấn nửa người trên dựa vào lưng ghế, sau đó chỉ huy hai người quay camera quay đặc tả hai người diễn viên.

Ông kính đặc tả vừa hoạt động, có thể nhìn ra Ninh Tây cùng nữ nhân vật phản diện số hai khác biệt hoàn toàn, ánh mắt Ninh Tây rất chân thật, nữ phản diện số hai so về điểm này, thua Ninh Tây không ít.

Chờ thời điểm điện ảnh chiếu đoạn phim này, chú ý của người xem nhất định sẽ bị Ninh Tây cướp đi, bởi vì Ninh Tây dễ dàng nhập diễn hơn bọn họ.

“Cái gì gọi là tiên giới đệ nhất mỹ nhân, cũng không có gì vượt trội.”

Ma nữ bị Thanh Yên đánh một chương, lui về phía sau liền lùi lại vài bước, mới miễn cưỡng đứng vững, cô ta oán hận nhìn Thanh Yên, trong miệng lại nói lời khinh bỉ.

Thanh Yên mắt lạnh nhìn cô ta có bộ dáng chật vật, đôi mắt trong trẻo nhưng lạnh lùng, ra tay lại không chút lưu tình, sau đó lựa trắng bay ra, đem cổ của ma nữ cuốn lấy, cho đến khi ma nữ trút ra hơi thở cuối cùng, cô mới buông tay ra.

Thanh Yên tiên nhân có tính cách lãnh, nàng không hiểu thương cảm, cũng không biết tà ác, đây là cái danh xứng với băng mỹ nhân.

Với kiểu nhân vật này, nếu như diễn viên không có phỏng đoán tốt, sẽ trở nên chât phác không thú vị, người xem xem đến, đánh đồng với cá chết, nhưng mà Ninh Tây bắt được nhân vật này rất tốt, làm cho nhân vật lạnh lùng, không hề có lòng thương hại lại dẫn mang nét tự nhiên đáng có.

Tiền Từ Hải thích nhất Ninh Tây chính là điểm này.

Đến nỗi Thường Thời Quy ngồi ở bên cạnh nghe hai người nói chuyện với nhau, ánh mắt đang theo dõi Ninh Tây cũng quay trở ra.

Ngoài đó không xa, đoàn người đang hướng trên núi gian nan mà bò, một người trong đó thở phì phò hỏi:

“Nhất Tuấn, cậu từ đâu lấy được tin tức, Thường Thời Quy là nhân vật lớn như thế, không có việc gì chạy đến nơi chim không ỉa phân làm gì, ngắm phong cảnh sao?”

Chương 24

“**C**hắc là bên này.”

Trần Nhất Tuấn lắc lắc chân trên bùn.

“Nghe nói hần gần đây đầu tư một bộ phim, hôm nay đúng lúc đến tổ phim thăm dò.”

“Tớ chỉ lo lắng cho dù chúng ta tìm được hần, hần cũng không đồng ý cùng chúng ta hợp tác.”

Hà Đông thở hồng hộc, nói chuyện còn phát run.

“Đến lúc đó làm sao bây giờ?”

Trần Nhất Tuấn cắn quai hàm không nói gì, nếu là vào hai tháng trước, hần là sẽ không phí tâm tư nịnh nọt ai, nhưng bây giờ...

Nghĩ đến sự việc kia của nhà mình, hần hít sâu một hơi.

“Hà Đông, cậu biết tình huống nhà mình, hiện tại chỉ có thể hết sức liều mạng.”

Hà Đông đưa tay vỗ vỗ vai hần:

“Tớ biết rõ, bất kể thế nào, trước cứ thử xem đi.”

“Ông kính vừa rồi quay lại một lần nữa.”

Tiền Từ Hải buông loa phóng thanh trong tay, quay đầu phát hiện Thường lão bản còn ngồi ở trên băng ghế, ông lúc này mới nhớ tới mình gạt vị đại gia này sang một bên khá lâu.

“Thường tiên sinh.”

Tiền Từ Hải cười một tiếng tiến đến trước mặt Thường Thời Quy.

“Hiện trường quay phim kỳ thật rất nhàm chán, để ngài đợi lâu.”

Thường Thời Quy ánh mắt ôn hòa quét qua nơi diễn phim, nhìn Tiền Từ Hải cười cười:

“Xem Tiền đạo diễn quay phim, cũng thú vị.”

Tiền Từ Hải yên lặng cười khan một tiếng, hứng thú của người có tiền thật là làm cho người ta không hiểu lắm.

Vừa rồi quay phim xong, chờ cáp treo xuống, Trương Bồi Bồi mới phát hiện Ninh Tây khom lưng có chút mất tự nhiên, cô lại gần Ninh Tây nhỏ giọng hỏi:

“Vừa rồi bị thương sau lưng?”

Trương Bồi Bồi làm diễn viên đã nhiều năm, liên tục không nóng không lạnh, lần này có thể cảm được nhân vật phản diện thứ hai đã là khó, hiện tại bởi vì Chu Mạt Ly công khai bắt nạt Ninh Tây, khiến Tiền đạo diễn cắt giảm không ít cảnh thuộc về Chu Mạt Ly để lại cho cô diễn, cho nên ngay cả người đại diện đều cười cô nói là dựa vào Ninh Tây gặp vận may.

Cô vốn là nghệ sĩ có tướng mạo trong giới nữ nghệ sĩ giải trí không tính đứng đầu, diễn cũng không tính là tốt nhất, đáng nhắc tới chính là tâm tính tốt, có thể nổi tiếng hay không không quan trọng, cố gắng đủ tiền sống là tốt. Cô cùng Ninh Tây cũng coi như là hữu hảo, hai người tuổi chênh lệch lại không quá kém, lén lút giao tình coi như không tệ.

“Là có chút đau.”

Ninh Tây đến gần đến bên cạnh tai cô ấy nhỏ giọng nói.

“Khả năng đã bị thương.”

“Tôi có ít dầu thuốc làm tan máu bầm, buổi tối đưa cho cô bảo tiểu Tiểu Dương xoa vào.”

Ninh Tây còn trẻ như vậy, nhìn vào thì giống như vì một bộ phim mà có điểm sáng, nhưng trong bộ phim này hội tụ những diễn viên tai to mặt lớn bên trong, cho nên cô ấy cũng không tính là cái gì.

Cho nên cô có thể hiểu được Ninh Tây vì cái gì kiên trì dù bị thương cũng chịu đựng để diễn, không phải là không coi trọng chính mình, mà vì vòng tròn này cạnh tranh quá kịch liệt, nếu như không cẩn thận vì những thứ này khiến cho những người tai to mặt lớn nhìn thấy một chút ấn tượng xấu, đối với Ninh Tây mà nói, chính là tai họa ngập đầu.

Đối với dư luận diễn viên đứng lên bằng ấn tượng tốt không dễ dàng, ấn tượng xấu thường thường lại chỉ vì một câu nói.

Ninh Tây cười cùng Trương Bồi Bồi nói cảm ơn, hai người ra khỏi nơi quay phim, cầm lấy cặp lồng đựng cơm trợ lý đưa đến, chưa kịp mở ra, trợ lý đạo diễn đã gọi Ninh Tây, kêu cô tới gặp Tiền đạo diễn.

Bình thường Tiền đạo diễn thường xuyên thừa dịp lúc ăn cơm trưa gọi diễn viên nói về vấn đề diễn xuất, Ninh Tây cũng không để ý, cầm cặp lồng đựng cơm liền đi theo sau lưng trợ lý đạo diễn.

“Tiểu Ninh, mau tới đây ngồi.”

Tiền đạo diễn nhìn thấy Ninh Tây đến, quơ chiếc đũa chào hỏi Ninh Tây.

Ninh Tây nhìn nhìn cái bàn nhỏ, ngồi vây quanh là Tiền đạo diễn, Lưu phó đạo diễn cùng với 3 người Thường Thời Quy, bước chân cô ngưng một cái, ở bên cạnh Thường Thời Quy ngồi xuống.

Đợi cô mở cặp lồng đựng cơm ra, liền phát hiện cặp lồng đựng cơm của mình cùng hộp cơm trên tay Thường Thời Quy nhỏ hơn.

Rõ ràng là món ăn giống nhau, vì sao hộp cơm của Thường Thời Quy lại nhiều thịt hơn so với của cô?

Chú ý tới ánh mắt của Ninh Tây, Thường Thời Quy cúi đầu nhìn khay thịt mà mình còn chưa bắt đầu ăn, hướng trước mặt Ninh Tây đẩy sang.

Tiền đạo diễn cùng Lưu phó đạo diễn hai người cùng nhau ngẩng đầu, nhìn chằm chằm vào hộp đồ ăn giữa Ninh Tây với Thường Thời Quy, sau đó lại cùng nhau thu hồi ánh mắt.

Ninh Tây: ...

Cảm giác có chỗ nào đó không đúng lắm.

Xa xa Chu Mạt Ly cũng đang nhìn chằm chằm Ninh Tây không chớp, thiếu chút nữa tức giận đến cắn nát hàm răng, mấy ngày gần đây cô cũng không dám đi trêu chọc Ninh Tây, cô cảm thấy cô gái kia có chút ác độc, kể từ khi tính kế với Ninh Tây, cô ta không có được việc gì cho thuận lợi.

Thật vất vả mới có thể làm phát ngôn đại diện cho một sản phẩm lại bị đối phương hủy bỏ, trước có tiết mục trên truyền hình cùng cô ta liên lạc cũng mất tin tức, ở trong tổ phim thì bị cắt giảm nội dung, không hề có một việc gì hài lòng.

Chẳng lẽ Ninh Tây cùng tổng tài Thường thị có quan hệ gì?

Càng nghĩ càng sợ hãi, cô bây giờ đã bắt đầu hối hận.

“Tiểu Ninh, của cô còn mấy cảnh nữa là xong rồi, mấy ngày nay đều là diễn đánh nhau vất vả, cô có thể chịu được không?”

“Tiền đạo diễn yên tâm, tôi sẽ cố gắng không kéo chân tổ phim.”

Không thể nói được quá vẹn toàn, nhưng cũng không thể khiếm tốn quá mức, Ninh Tây lau khước miệng một chút mỡ dính lên.

“Xin ông yên tâm.”

“Tôi dĩ nhiên yên tâm.”

Tiền đạo diễn vui tươi hơn hờ cười nói.

“Tôi xem cô đánh võ rất quen thuộc, trước kia có luyện qua sao?”

“Trước khi về nước có diễn qua diễn viên quần chúng hoặc là nhân vật nhỏ.”

Ninh Tây nói đến đây, nhin không được cười.

“Ông cũng biết rõ, rất nhiều người nước ngoài đối với công phu Trung Quốc lúc nào cũng là thần kỳ khó lý giải, cho nên tôi thường thường có vai diễn làm người Trung Quốc có võ công cao cường hoặc là làm diễn viên thể thao, trên thực tế chỉ là dáng vẻ đẹp mắt mà thôi.”

Tiền Từ Hải nghe được lời này, nhin không được nhìn Ninh Tây một cái. Một cô gái còn trẻ như vậy, ở nước ngoài diễn cảnh đánh nhau, thậm chí là thể thao, chuyện này ăn bao nhiêu khổ, nghĩ cũng có thể nghĩ đến.

Lưu phó đạo diễn cũng có chút sững sờ, hẳn không nghĩ tới Ninh Tây trải qua ở nước ngoài khổ cực như vậy, khó trách vào vòng giải trí không lâu, cũng không lộ e sợ, hóa ra là ở nước ngoài rèn luyện mà ra.

“Thật không dễ dàng.”

Lưu phó đạo diễn có chút ít đồng tình nói:

“Người Trung Quốc chúng ta ở nước ngoài trong giới văn nghệ, rất ít có thể nổi tiếng.”

“Lúc ấy cũng không nghĩ tới chuyện nổi tiếng, chỉ là khi đó trong tay thiếu tiền, đúng lúc có tổ phim cần kiểu nhân vật như thế, tôi liền đi thử một chút.”

Nhắc tới những thứ này, Ninh Tây đều không có gì cảm thấy mất mặt.

“Sau khi tốt nghiệp mặc dù không thiếu tiền, nhưng vì ở trong ngành biết vài người bạn, có đôi khi sẽ giúp bọn họ một chút nếu gặp rút.”

Thường Thời Quy nghiêng đầu nhìn Ninh Tây, mí mắt khẽ rung động, hẳn nhắm mắt lại, che giấu cảm xúc đáy mắt.

Cô đến tốt cùng trải qua bao nhiêu, bây giờ mới có thể nhắc lại với thái độ không thềm để ý như thế?

“Ninh Tây...”

Hắn nghe giọng của chính mình hơi khàn, hẳn muốn hỏi một chút những năm ở nước ngoài cô có tốt hay không, nhưng lại hỏi không được.

Một mình bên ngoài, kinh tế túng quẫn, không có người thân quan tâm, có thể tốt chỗ nào?

“Ân?”

Ninh Tây cười dịu dàng nghiêng đầu nhìn Thường Thời Quy, từng cái cử chỉ rất nhỏ đều hoàn mỹ không thể bắt bẻ chỗ nào.

“Cô rất lợi hại.”

Hắn miễn cưỡng cười nói:

“Vô cùng rất giỏi.”

“Không có gì.”

Cô mặt mày cong cong.

“Thường tiên sinh như vậy khen ngợi người, khiến người ta rất ngại.”

Có gì đặc biệt hơn người, làm người đi đến bước cùng, chỉ có hai sự lựa chọn. Buộc làm cho mình rất giỏi, hoặc là để mình chìm xuống. Cô tuyệt đối không thể bản thân rơi vào con đường thứ hai, vậy cũng chỉ có thể cắn răng liều mạng đi con đường thứ nhất.

“Tổng tài.”

Trợ lý của Thường Thời Quy đi tới, khom lưng nhỏ giọng nói:

“Thiếu công tử tập đoàn Trần thị tìm tới chỗ này.”

Đuôi lông mày Ninh Tây hơi động một chút, cúi đầu tiếp tục đào com, phảng phất không nghe được lời nói của trợ lý.

Thường Thời Quy lại không tự giác nhìn Ninh Tây một cái, giọng nói lãnh đạm.

“Hắn làm sao biết tôi ở đây?”

“Cái này...”

Trợ lý cũng không rõ ràng là ai đem hành trình của tổng giám đốc tiết lộ ra, hắn do dự nói.

“Xin lỗi, ông chủ, sau khi trở về tôi sẽ tra việc này.”

“Trước hết đi gặp hắn.”

Thường Thời Quy quay đầu nói với Tiền đạo diễn.

“Ngại quá, có người nghe được tôi tới nơi này, đến tận đây tìm gặp.”

“Không có việc gì, không có việc gì.”

Tiền Từ Hải cười hơ hớ.

“Đúng lúc chúng tôi cũng ăn xong, không quấy rầy Thường tiên sinh nói chuyện.”

Lấy thân phận của Thường Thời Quy, người muốn tìm hắc đầu tư nhiều vô số kể, đuổi theo đến chỗ này cũng không phải là cái gì kỳ quái.

Ninh Tây thấy Tiên đạo diễn cùng Lưu phó đạo diễn đứng dậy đi ra ngoài, nhìn nhìn mình mới ăn một nửa cặp lồng đựng com, cũng định để đĩa xuống chuẩn bị rời đi.

“Không có việc gì, tôi chỉ nói hai câu nói đuổi người đi.”

Thường Thời Quy đối với cô cười cười, đưa cho cô chai nước uống.

“Cô từ từ ăn, không cần vội.”

Xem bình nước đã được mở sẵn, Ninh Tây cười nói một tiếng cảm ơn, cúi đầu tiếp tục đào com.

Trần Nhất Tuấn đi vào tổ phim, chứng kiến diễn viên quần chúng ngồi chồm hồm trên mặt đất nồng nhiệt ăn nhìn không ra nguyên dạng thức ăn, dầu mỡ ngán hương vị thỉnh thoảng bay vào trong lỗ mũi của hắn, nhưng hắn không thích ứng cau lại mi mũi.

“Trần tiên sinh, thỉnh đi phía này.” Trợ lý dẫn hắn cùng với Hà Đông đi vào trong, hắn mắt nhìn bốn phía, bước nhanh đi theo, đi không bao xa, liền gặp Thường Thời Quy ngồi hé ra ở bên cạnh bàn hơi cũ, trước mặt còn bày đặt hai cái cặp lồng đựng com chưa ăn hết, bên cạnh một đang ngồi búi tóc chải kiểu cổ đại, trên người nữ diễn viên khoác áo khoác rộng thùng thình, nữ diễn viên ngồi ở trước mặt Thường Thời Quy, còn cúi đầu đào cặp lồng đựng com ăn, cũng không biết là thân phận gì.

Trong lòng hắn mặc dù có chút hiếu kỳ, trên mặt lại chen lán ra một cái nóng bỏng vui vẻ: “Thẹn thùng, Thường tiên sinh, quấy rầy đến ngài dùng com trưa.”

“Không có việc gì, ta đúng lúc ăn xong.” Thường Thời Quy uống một ngụm đồ uống, hướng hắn cùng Hà Đông làm động tác mời ngồi.

Trần Nhất Tuấn cùng Hà Đông mắt nhìn bốn phía, chỉ thấy hai cái ghế nhựa, bọn họ nhìn nhìn Thường Thời Quy dưới mông ngồi cũng là cái này, do dự một chút, ngồi đằng hoàng xuống.

Vừa lúc đó, Trần Nhất Tuấn chứng kiến nữ diễn viên cúi đầu ăn com ngẩng đầu lên, hắn nhìn không được lui về phía sau, mang băng ghế lật đến trên mặt đất.

“Là, là cô?!”

Chương 25

Bộ dáng Trần Nhất Tuấn hoảng sợ, khiến trợ lý của Thường Thời Quy bị hù dọa, nhìn Trần Nhất Tuấn khắp người chật vật, mới cùng Hà Đông cùng nhau đỡ hắn đứng lên.

Không hề nghĩ đến ở chỗ này gặp cô gái này, Trần Nhất Tuấn trong lòng rối bòng bong, hần từ trong hộp thuốc lá lấy ra một điều thuốc, cũng chẳng quan tâm Thường Thời Quy ở đây, tay run run đốt lên.

Trước năm mới hần gặp Ninh Tây một lần, nghe được Thường Thời Quy xưng Ninh Tây là Ninh tiểu thư, còn không xác định cô chính là Ninh Tây học cùng lớp cao trung. Cho đến khi tin tức liên quan tới Ninh Tây ùn ùn kéo tới xuất hiện trên truyền thông, khi hần nhìn thấy ảnh của Ninh Tây cùng tên đồng thời xuất hiện, là hần biết, đây là Ninh Tây, năm đó bị hần làm hại cửa nát nhà tan.

Mỗi lần nhớ tới trò đùa dai thời niên thiếu, hần vừa cảm thấy xấu hổ, lại cảm thấy sợ hãi, thời gian lâu dài, Ninh Tây trong lòng hần thành một cây gai, chỉ cần nhớ tới lại đau đớn khó nhịn, chột dạ vô cùng.

Nhìn thấy bạn tốt thất thố như thế, Hà Đông vừa kinh ngạc lại cảm thấy bất ngờ, lần trước đã gặp phải cô gái này, bây giờ tại sao lại ở chỗ này, chẳng lẽ cô ấy thật sự là Ninh Tây năm đó?

Nhưng Ninh Tây này lớn lên cùng Ninh Tây học lớp cao trung căn bản không giống nhau, có khi nào là Trần Nhất Tuấn nhận lầm người?

Huống chi nếu như cô gái này thật sự là Ninh Tây trước kia, cô lúc này nhìn đến bọn họ, sao có thể bình tĩnh như thế?

“Khụ khụ khụ!”

Trần Nhất Tuấn bị khói sặc đến ho khan không ngừng, hần vội vã đứng người lên, trốn qua một bên ho khan.

“Thường tiên sinh.”

Hà Đông sợ bầu không khí lúng túng, chủ động tiến lên cùng Thường Thời Quy bắt chuyện.

“Lần này chúng tôi tới quấy rầy anh, là vì một hạng mục hợp tác...”

Thường Thời Quy mắt nhìn Trần Nhất Tuấn trong góc không ngừng ho khan:

“Hạng mục của quý công ty tôi đã xem qua, ý tưởng rất tốt, nhưng tôi tạm thời đối với hạng mục này cũng không có hứng thú, chỉ sợ lần này hai người đi một chuyến tay không.”

Ninh Tây đóng cái nắp cặp lồng đựng cơm, sau lưng duỗi đến một cánh tay thay cô lấy cái hộp cất đi. Cô quay đầu nhìn lại, là trợ lý của Thường Thời Quy. Đối phương gặp ánh mắt của cô, hướng về cô lễ phép cười cười.

“Thường tiên sinh, xin anh cho chúng ta mười phút, tôi tin tưởng hạng mục này nhất định có liên quan đến công ty anh.”

Hà Đông không muốn buông tha, hạ thấp tư thái hướng Thường Thời Quy cầu tình.

Ninh Tây híp một nửa mắt thấy Hà Đông bày ra thấp kém, đột nhiên nhỏ giọng bật cười:

“Nếu Thường tiên sinh đã nói đối với hạng mục này không có hứng thú, đã nói lên mặt kệ hạng mục này có nhiều liên quan đến công ty, cũng không thể nhúc nhích được Thường tiên sinh.”

Thường Thời Quy hướng về Ninh Tây gật đầu cười cười.

Trợ lý ném hết rác quay trở lại, nhìn thấy cảnh “Quân vương hoa mắt ù tai vì gian phi”, cả người như trong mộng, tổng tài cùng nữ nghệ sĩ này quan hệ thế nào đã tốt đến bước này?

Ninh Tây khoe miệng khê nhếch cười, ánh mắt phức tạp ở trên mặt Thường Thời Quy quét một lần, sau đó cười nhạt một tiếng, dùng hành động khinh bỉ Hà Đông cùng Trần Nhất Tuấn.

Bị người coi khinh như vậy, Hà Đông trước nay vẫn có danh hiệu “Hộ hoa sứ giả” trên mặt đã có chút ít không nhịn được, hẩn nhìn Ninh Tây một thân mặc đồ hóa trang, hẩn là diễn viên, lại thấy Thường Thời Quy cùng cô có quan hệ thân mật, há to miệng, đem trong lòng khẩu khí nuốt xuống.

“Thường tiên sinh, xin anh cho chúng tôi vài phút.”

Trần Nhất Tuấn hết ho khan, đi tới trước mặt Ninh Tây, hai mắt sáng quắc nhìn cô.

“Cô là Ninh Tây sao?”

Ninh Tây hướng hẩn lộ ra một cái mỉm cười hoàn mỹ:

“Trần công tử không phải là tìm đến Thường tiên sinh sao, như thế nào đột nhiên hỏi đến tôi, phương thức làm quen này cũng quá cũ.”

Trần Nhất Tuấn mắt nhìn cô mặt không chút thay đổi ngồi bên cạnh Thường Thời Quy, đau lòng cùng oán hận dẫu ở trong lòng nhiều năm hóa thành một cỗ xúc động:

“Cô những năm này đi nơi nào, vì sao lại biến thành cái dạng này?”

Ở trong ký ức của hẩn, Ninh Tây làn da trắng nõn lại mập mạp, là thiếu nữ điềm đậm nho nhã, cô gái xinh đẹp trước mắt này cùng Ninh Tây trước kia không hề có chung một bóng dáng. Khi đó Ninh Tây mặc dù không xinh đẹp, nhưng điềm tĩnh nhã nhặn, càng không có khả năng nói ra những lời này.

Gặp bộ dáng của Trần Nhất Tuấn giống như kinh hãi, lại như nghi ngờ, Ninh Tây cười khê một tiếng, buông bình đồ uống trong tay, nói với Thường Thời Quy:

“Thường tiên sinh, tôi đi bàn bạc một chút về cảnh diễn, xin lỗi không tiếp được.”

Thường Thời Quy nhẹ gật đầu.

Ninh Tây cười cười với hắn, đứng dậy liền đi, mới vừa đi ra chưa được hai bước, cổ tay phải đã bị Trần Nhất Tuấn bắt được.

“Ninh Tây, đợi chút...”

“Bốp!”

Tiếng bạt tai vang lên giòn dã.

Lắc lắc tay trái chính mình, Ninh Tây đem tay phải trong tay Trần Nhất Tuấn kéo ra.

“Trần công tử dù gì xuất thân nhà phú quý, trưởng bối trong nhà chẳng lẽ không dạy anh không nên tùy tiện cầm tay một cô gái sao? Muốn dở trò lưu manh sao, đừng tùy tiện liền động thủ với người khác. Người sở dĩ được gọi là người, bởi vì người cùng súc sinh khác nhau, nếu như làm không được điểm này, vậy còn làm người cái gì, trực tiếp làm súc sinh không phải là tốt hơn?”

Ninh Tây một tát này vô cùng ác độc, dùng mắt thường cũng có thể nhìn ra gò má Trần Nhất Tuấn đã hồng lên.

Hà Đông thấy cô là một cái con hát cũng dám hướng Trần Nhất Tuấn động thủ, lúc này liền giận tái mặt:

“Ninh tiểu thư lần này chỉ sợ quá mức, người tốt xấu gì cũng là nhân vật công chúng, làm việc tốt nhất là nghĩ kỹ rồi mới làm.”

“Như thế nào, như thế liền đồng ý cho đàn ông các người tùy tiện hướng cô gái động thủ động cước, lại không cho phép cô gái đánh trả sao?”

Ninh Tây từ trên bàn rút hai tờ khăn giấy, từ từ lau bàn tay trái, lau hết sức cẩn thận, cả kẽ hở ngón tay cũng không buông tha. Nhưng động tác này theo Hà Đông, không thể nghi ngờ là đối bọn họ chính là khinh bỉ.

Trợ lý ở bên cạnh nhìn thấy nuốt một ngụm nước bọt, chuyện này...

Không chỉ lời nói độc, tay đánh độc, ngay cả hành vi cũng hết sức tức người, nếu như gặp được người có trái tim không tốt, chỉ sợ đã chết vì giận.

“Cô một cái con hát...”

Hà Đông lời nói chưa mắng ra toàn bộ, Thường Thời Quy liền đứng dậy đem Ninh Tây kéo ra phía sau.

“Hà tiên sinh, Thường thị sẽ không theo người không phong độ, không biết lễ phép hợp tác.”

Thường Thời Quy nhàn nhạt quét mắt Trần Nhất Tuấn, gặp đối phương đang bụm mặt sững sờ, giọng nói trở nên lạnh hơn:

“Các người mời về đi, không nên quấy rầy tổ phim quay phim.”

Nghe nói như thế, Hà Đông còn có cái gì không hiểu, khó trách cô gái này nói chuyện làm việc mạnh mẽ như vậy, nguyên lai là dựa vào Thường Thời Quy làm cây đại thụ. Hấn dám đối với Ninh Tây quăng mặt, cũng không dám đắc tội Thường Thời Quy, đành phải trầm mặt.

“Nếu Thường tiên sinh đã nói như vậy, chúng tôi cũng không cùng một cô gái so đo, nhưng là...”

“Thường tiên sinh nhìn người tương đối khá.”

Trong giọng nói của hấn tràn đầy ác ý.

“Nhưng có vài cô gái nhìn xinh đẹp động lòng người, nhưng là ai biết gương mặt đó là thật hay giả?”

Nếu như cô thật sự là Ninh Tây trước kia, như vậy gương mặt này nhất định là trang điểm mới có được.

Thời điểm học cao trung, hình dáng Ninh Tây ra sao hấn đã quên, duy nhất còn nhớ chính là thành tích mặc dù tốt, nhưng béo thành quả cầu, nam sinh cả lớp ai mà không đem cô làm trò cười.

“Loại vấn đề này không cần Hà tiên sinh quan tâm.”

Thường Thời Quy giận tái mặt.

“Hai vị không cần quan tâm loại chuyện nhỏ nhặt này, chỉ bằng suy nghĩ một chút làm thế nào Trần thị đứng vững, Trần tổng tài hiện tại cũng không phải chỉ có Trần tiên sinh là con trai.”

Hà Đông bị lời này ép buộc đến sắc mặt thay đổi, nhưng đối mặt với khí thế bức người của Thường Thời Quy, hấn một câu phản bác đều nói không nên lời.

Ninh Tây nhìn Thường Thời Quy ngăn cản ở trước người mình, khẽ rũ mắt, đem khăn giấy trong tay vôn vê thành một nắm hình tròn, sít sao nắm ở trong lòng bàn tay.

“Thực xin lỗi, tôi vô tình mạo phạm, tôi chỉ là muốn biết rõ...”

Trần Nhất Tuấn nhìn về phía sau lưng Thường Thời Quy, nhưng Thường Thời Quy lớn lên cao ngất, hấn chỉ có thể nhìn thấy búi tóc trên đỉnh đầu Ninh Tây.

“Cô đến cùng có phải là Ninh Tây học cao trung trước kia?”

Ninh Tây sau lưng Thường Thời Quy không trả lời hấn.

Ánh mắt ảm đạm xuống, quay đầu nhìn Hà Đông:

“Chúng ta trở về đi.”

Hà Đông buông thõng khóe miệng, cùng đi theo sau lưng Trần Nhất Tuấn xuống núi.

Nhân viên tổ phim gặp hai người sắc mặt khó coi, trên mặt Trần Nhất Tuấn còn có theo vết đỏ, nhìn không được hoà nghi, đây là cùng người ta đánh nhau?

Bọn họ cũng không dám hỏi, đoàn người lên xe, Trần Nhất Tuấn ngồi ở ghế sau không nói một lời, nhìn vô cùng mệt mỏi.

“Nhất Tuấn, cậu không cần nghĩ quá nhiều, khi đó chúng ta đều là thiếu niên không hiểu chuyện, chỉ đùa cô ta một chút, ai biết sẽ phát sinh những thứ ngoài ý muốn.”

Hà Đông gặp hấn như vậy, khuyên nhủ.

“Cùng lắm thì chúng ta tìm thời gian thích hợp nói lời xin lỗi, đến lúc đó cô ấy nếu như còn canh cánh trong lòng, đó là do cô ta tự mình phiền lòng.”

Trên thực tế không tha thứ thì thế nào, tất cả mọi người có quỹ đạo cuộc sống, chuyện trước kia đối với nhiều người mà nói, đó là trò đùa dai thời niên thiếu, ai cũng không vì cô ta, thay đổi cuộc sống của họ.

“Năm đó nếu như không phải là cô ấy thâm mếm cậu, chọc cho mọi người trong lớp cười nhạo, cũng sẽ không gặp phải nhiều chuyện như vậy.”

Hà Đông trong giọng nói dẫn theo tư trào phúng.

“Cũng không muốn nghĩ đến bộ dáng năm đó của cô ấy, ai để ý đến được?”

Trần Nhất Tuấn há to miệng, nói không nên một câu.

Bởi vì chỉ có hấn trong lòng rõ ràng, năm đó Ninh Tây căn bản không hề thâm mếm hấn, cũng không viết thư tình. Ngay cả chính hấn đều không rõ ràng lắm, năm đó tại sao phải nói dối bạn cùng lớp, cùng mọi người cho rằng Ninh Tây thâm mếm hấn...

Hồi tưởng lại năm đó các bạn học cười nhạo Ninh Tây, hấn liền cảm giác mình như bị lột sạch quần áo đứng dưới ánh mặt trời chói chang, vô cùng khó xử.

Nhưng hấn nói không nên lời, cũng không mặt mũi nói ra khỏi miệng.

Buổi chiều quay phim hết sức thuận lợi, Ninh Tây cũng không bị sự kiện buổi trưa ảnh hưởng, thậm chí theo Tiên đạo diễn, buổi chiều trạng thái của cô sánh với buổi trưa còn tốt hơn.

Ra khỏi nơi quay phim, Ninh Tây phát hiện Thường Thời Quy còn chưa rời đi.

Thân hình cao lớn của hấn ngồi trên ghế nhỏ sau màn hình, nhìn đến có chút đáng thương.

“Thường tiên sinh.”

Cô đi đến bên cạnh hướng hấn giơ giơ tay lên, cười nói:

“Tôi đi tẩy trang chút đã.”

“A.”

Thường Thời Quy từ trên ghế đứng lên, sau đó nói, “Vậy tôi...” Hắn giơ cổ tay lên nhìn xuống đồng hồ đeo tay, nghĩ bản thân cũng nên rời đi, nhưng khi nhìn đến nụ cười trên mặt cô, lại không bỏ được nói lời tạm biệt.